

[Alfred Hansen]

tegn på, at ministeren ikke ønsker at svare mig, eller på, at ministeren ikke på nuværende tidspunkt er i stand til at svare på det, men så havde det da været mere ærligt og reelt at sige: jeg kan eller ønsker ikke at kommentere det på nuværende tidspunkt. Jeg har i hvert fald forsøgt – og det føler jeg at også de andre ordførere har – at give debatten et roligt og sagligt indhold, hvor man præciserer nogle synspunkter, og hvor man efterlyser nogle kommentarer fra ministeren, og det må da være rimeligt i en redegørelsesdebat.

Ministeren kastede sig over EFG eller rettere sagt mesterlæren og anmodede om, at man skulle give dem lige muligheder, skulle lade dem konkurrere på lige vilkår. Vi har jo haft denne debat mange gange, minister. Jeg vil gerne spørge, hvor mange penge ministeren skal have, før ministeren er i stand til at sidestille EFG-uddannelsen og mesterlæren, altså til løn i første basisår. Vi har tidligere givet udtryk for, at det, som lærlingene under mesterlæren får løn for i deres første læreår, er det arbejde, de udfører. Første år under EFG-uddannelsen går til uddannelse uden deltagelse i et produktivt arbejde. Hvis man ville give løn til førsteårseleverne under EFG-uddannelsen, som mange gange falder sammen med det alderstrin, der svarer til 10. klasse, efterskole eller 1. g, må det vel også være rimeligt, at eleverne i 1. g og 10. klasse skulle have en tilsvarende løn; det er samme aldersgruppe. Hvis man ikke giver dem det, vil det, så vidt jeg kan se, medføre, at eleverne ikke i så stort omfang ønsker at tage 10. klasse eller gå i gymnasiet. Så vil de spørge: hvor kan jeg tjene mest her og nu? – snarere end: hvad ønsker jeg primært at uddanne mig til? Så vil det blive lønforholdene, der er afgørende for, hvad de unge efter 9. klasse vælger. Men hvor mange penge skal ministeren bruge? Jeg skal ikke stille de spørgsmål, jeg stillede i mit første indlæg; dem har jeg ganske vist ikke fået svar på, men det får jeg nok senere, for det er jo som sagt ikke et lovforslag, vi har drøftet.

Jeg skal slutte med at kommentere noget, jeg ikke nåede at tage med i min første omgang, nemlig det, ministeren har skrevet om, at der ikke skal være tale om ensidig ideologisk påvirkning i skolen. Dertil vil jeg sige, at der overhovedet ikke skal være tale om at påvirke. Der skal være tale om at oplyse om

ideologier og ismer, men jeg skelner meget kraftigt imellem, om man oplyser eller man stiler efter påvirkning. Jeg hilser med stor tilfredshed, at regeringen har i sinde at pålægge alle kommuner at tilbyde børnehaveklasser. Jeg har udsendt en pressemeddelelse i januar måned fra retsforbundets ekstraordinære landsmøde, hvor jeg foreslog det, og jeg er glad for, at ministeren kom med forslaget.

Poulsgaard (FP):

Da der desværre er sket det, at vores ordfører i denne sag, hr. Halvgaard, der jo også er formand for landbrugsudvalget, ikke kan være til stede, fordi dette udvalg skulle afgive betænkning i aften, har jeg forsøgt at få kradset lidt ned af bl. a. det, ministeren sagde, og jeg skal forsøge at svare på det. Det er jo egentlig fantastisk af ministeren – ja, jeg må indrømme, at jeg beundrer ministeren, skolelæreren, der revser og lærer de vanartede unger og læser dem teksten. Nu har ministeren selvfølgelig også ubegrænset tid, eleverne derimod må jo klare sig med en 2–3 minutter – ja, et kvarter til nogle – der er forskel på folk. Men det er meget, meget dygtigt gjort. Det er også fantastisk, at ministeren kan stå her og sige alt det, når næsten samtlige landets aviser undtagen de dertil indrettede organer klart og tydeligt har sagt, at det, den rapport lægger op til, er en ensretning og en indoktrinering, så det batter noget; men ministeren slår flot ud med arme og ben og siger: overhovedet ikke tale om det! Det er meget dygtigt gjort. Nå, måske slog hun ikke ud med arme og ben, all right, lad det så hvile.

Så spurgte ministeren også, hvad hr. Halvgaard mente med »hele mennesker«. Nu kan jeg selvfølgelig ikke tolke hr. Halvgaards tanker, men det, jeg forstår ved hele mennesker, når jeg læser den rapport, er simpelt hen, at vi skal formes i undervisningsministerens, Ritt Bjerregaards, billede. Bevares, det bliver et kønt billede, men der ligger jo også det i det – og det er netop det farlige – at så får vi Big Sister undervisningsminister Ritt Bjerregaard.

Jeg tror, det var nogle af de tanker, hr. Halvgaard havde, i hvert fald har jeg dem. Det kan jeg fortælle undervisningsministeren.